

Artykuł na temat badań psychologicznych

Nauka, Filozofia i Religia

Boska nauka

Jakie jest najważniejsze pytanie na świecie?

„Czy Bóg istnieje?”.

Twoja szczerą odpowiedź na to pytanie pokieruje twoim życiem.

Badanie przeprowadzone w 23 krajach przez amerykańską agencję Thomson Reuters ujawniło, że

przyjaciel, szczerzy i gorliwy wierzący, zadał mu wtedy pytania:

- Jak oceniasz jakość artysty?
- Poprzez jego dzieło – odpowiedział tamten.

- Skąd wiesz, jakie zwierzę kręciło się wokół naszego obozowiska w nocy?

- Po śladach, które zostawiło.

- Jak oceniasz wartość biznesu?

- Po znakach złotnika.

Jego przyjaciel wziął go za rękę i wyprowadził na zewnątrz. Następnie zaprosił go, by spojrzeć w niebo. Była pogodna noc, wiał chłodny wietrzyk, nie było ani jednej chmurki, a niebo pełne było migoczących gwiazd. Jasny księżyc zdobił sklepienie niebieskie, roztaczając swoje światło nad śpiącą cytacladą. Spadająca gwiazda zadrapała drzewo jałowca w tym samym czasie, gdy jego przyjaciel mu to wyjaśnił:

- W ten sam sposób

autor tego wszystkiego jest znany poprzez swoje stworzenie. To, co widzisz, nie jest dziełem przypadku, nie wzięło się z niczego, za wszystkim stoi najwyższa inteligencja. Jeśli chcesz wiedzieć, kim jest Bóg, po prostu spójrz na naturę i wszystko, czego człowiek nie stworzył, a tam znajdziesz niezatarte piętno Stwórcy.

Kiedy Jezus głosił modlitwę „Ojciec nasz, któryś jest w niebie”, ludzie nie rozumieli nieba i wszechświata tak, jak my to pojmujemy dzisiaj. Nauka nie przeniknęła jeszcze tajemnic natury, a człowiek nie znał niczego poza granicami swojego terytorium, nie wspominając o istnieniu innej półkuli planety. Co więc Jezus miał na myśli, mówiąc o niebie w swojej modlitwie? Jakie znaczenie ma to słowo w odniesieniu do miejsca, gdzie jest Ojciec? Niebo to duchowa przestrzeń, która rezonuje z częstotliwością alfa.

Kiedy oddycham, wprowadzam tę energię do swojego istnienia, ponieważ Bóg jest wszędzie, bliżej nas, niż możemy to sobie uświadomić. Powietrze, którym oddychamy, jest tym samym powietrzem, którym oddycha nasz brat, dlatego jesteśmy głęboko połączeni przez obecność Ojca wszędzie wokół nas. Niebo jest najlepszym transcendentnym wyobrażeniem, które odzwierciedla duchową rzeczywistość, w której jesteśmy zanurzeni.

W latach pięćdziesiątych XX wieku niemiecki badacz Otto Schumann odkrył, że nasza planeta Ziemia ma częstotliwość magnetyczną odpowiadającą wibracji Alfa 7,8 Hz, która zaczyna się od powierzchni Ziemi i rozprzestrzenia się do 90 kilometrów nad nią. Jest to ta sama częstotliwość Alfa, którą emitujemy, gdy odmawiamy modlitwę, gdy jesteśmy w transie lub gdy znajdujemy się w pozytywnym stanie dostrojenia. W tym promieniowaniu elektromagnetycznym wibrujemy w synchronizacji z częstotliwością Boga, natury i wibrujemy w jedności z niebem jako całością, w nieopisanym stanie szczęścia i spełnienia. To jest częstotliwość Alfa.

W ten sposób możemy zrozumieć, że niebo jest stanem radości, uniesienia. Kiedy dostrajamy naszą duszę do fali Alfa, łączymy się ze świetlistymi sferami Wszechświata i wchodzimy w stan czystego szczęścia, którego rozproszona istota nie jest świadoma.

Davidson Lemela

Neuropsycholog

Brazylia znajduje się na 3. miejscu wśród tych, którzy najbardziej wierzą w Boga i na 2. miejscu wśród tych, którzy wierzą w reinkarnację. 84 procent Brazylijczyków ma niezachwianą wiarę w istotę najwyższą.

Jednak ta niezachwiana wiara zawiera pewną sprzeczność: jeśli zdecydowana większość Brazylijczyków wierzy w Boga i życie po śmierci, dlaczego żyją na co dzień tak, jakby Bóg nie istniał? Skąd ta beznadziejność, poczucie niesprawiedliwości i brak wiary? Czy to dlatego, że potrzebujemy bardziej spójnych dowodów na Jego istnienie? Czy potrzebujemy naukowego potwierdzenia, że jest obecny w naszym życiu?

Duch Hilário Silva opisuje historię mężczyzny, który nie wierzył w Boga i domagał się dowodu na Jego istnienie. Jego

Plastyczność mózgu

„Nasza Dusza jest autorem wszystkich zdarzeń w odniesieniu do skomplikowanych procesów, które utrzymują życie organiczne w jego różnych działach, utrzymując życie wewnątrz i na zewnątrz mózgu...”, jak wyjaśniła Dusza Joanna de Ângelis w książce pt. „Przebudzenie Ducha”.

„Umysł, aparat psychiczny lub psychika, znajduje się w ciele duszy (perispirit) i jest odpowiedzialna za szereg zjawisk, które przechodzą przez mózg w drodze do Duszy. Umysł nie jest arbitralnym tworem ewolucji, ale mechanizmem rejestrowania i działania, którego

Dusza używa i który został celowo skonstruowany, aby służyć jej potrzebom...

Widzimy, że mózg, jak każda maszyna, działa według z góry określonego programu. Jego niedoskonałość, wynikająca z zaburzeń, nie przeszkadza w myśleniu, ponieważ myślenie rodzi się w intymności Duszy i jest promieniowane przez właściwości ciała duszy (perispirit). Mózg nie wytwarza myśli, tak jak nie jest odpowiedzialny za subtelne zjawiska umysłu. Umysł i myśli wyprzedzają go i nie są od niego zależne.

Chociaż niektóre problemy psychologiczne mogą pośrednio wynikać z dysfunkcji mózgu, ponieważ rozwijająca się istota nie zawsze potrafi radzić sobie z przeszkodami i ulega ich wpływowi, anomalie lub zaburzenia psychiczne występują z powodu braków strukturalnych w umyśle....

Myśl czasami wydaje się pojawiać jako głos we wnętrzu mózgu, ale jest on emanacją lub ekspresją Duszy, która wykorzystuje subtelna energię perispirit (ciała duszy), aby pobudzić go do życia.

Aby myśl mogła się rozwinąć i uformować idee, muszą zajść pewne podstawowe operacje, którymi rządzą emocje, pożądanie i wola. Te

podstawowe operacje to: pojęcie, osąd i rozumowanie. Pojęcie jest wyrazem ogólnych elementów przedmiotów i zjawisk i zawsze wynika z uogólnienia. Osąd pojawia się, gdy ustalamy relację między dwoma lub więcej pojęciami. A rozumowanie wynika z relacji między osądami. Operacje te mają miejsce w perispirit (ciała duszy) i nie zależą od struktur mózgowych, z wyjątkiem sytuacji, gdy jesteśmy wcieleni i chcemy je wtedy wyrazić...

Ego, jako funkcja, wydaje się być filtrem świetlnego promienia pochodzącego od Duszy, która, nieustannie skierowana ku życiu zewnętrznemu, przechodzi przez sieci emocjonalnych połączeń istniejących w strefie nieświadomości... Rozmyślanie, czyli organizowanie myśli wokół wiodącej idei, to dialog z samym sobą...

Błędem jest myślenie, że do Duszy można dotrzeć poprzez mapowanie mózgu i odkrywanie wszystkich funkcji, które on wykonuje... W ciele duszy (perispirit), niezależnie od tego, czy jest ono połączone z ciałem fizycznym, czy nie, istnieją struktury, które pozwalają nam myśleć, czuć, zapamiętywać, a także wszystkie funkcje, które przypisujemy mózgowi”, wyjaśnia Adenauer Novaes w swojej książce *Psicologia do Espírito*.

Dusza jest istotą, jest esencją; umysł jest procesem. Umysł nie ma esencji, ma egzystencję. Istnieje dzięki Duszy, będąc jej atrybutem. Nubor Facure twierdzi, że umysł „jest produktem metafizycznej aktywności, która instrumentalizuje mózg z wolnej woli Duszy”.

Praktykowanie i powtarzanie umiejętności lub zachowań może zmienić strukturę i funkcję mózgu. Dzieje się tak, ponieważ plastyczność neuronalna jest aktywowana, gdy mózg jest narażony na nowe informacje lub doświadczenia. Powtarzająca się aktywność lub zachowanie może doprowadzić do trwałych zmian w strukturze i funkcji mózgu.

Evanise M Zwirtes

Psychoterapeuta transpersonalny

Wolność psychologiczna

„Trwajcie więc w wolności, ku której Chrystus nas wyzwolił, i nie dajcie się znowu uwikłać w jarzmo niewoli”. Apostoł Paweł jest autorem tego fragmentu w Liście do Galacjan 5:1.

Wolność z Jezusem jest propozycją miłości! Przedstawiając nam prawdę, Mistrz zachęca nas do bezpiecznego postępowania zgodnie z naszym sumieniem, abyśmy nie dali się złapać w pułapkę fałszywych bodźców i złudnych zamierzeń.

Podjęcie tego podboju jest wyzwaniem, ponieważ jest to żmudna podróż zwycięstwa nad wewnętrznymi i powtarzającymi się oporami, które prowadzą nas do impulsów ignorancji, buntu, dumy i egoizmu.

Nasz Pan uwolnił nas swoją Ewangelią, ale to pewna i mocna, wytrwała i zdecydowana decyzja, jest tym co doprowadzi nas do skutecznej wolności i zapobiegnie dalszemu uwięzieniu.

To właśnie poprzez wyrzeczenie się przytłaczających namiętności i poprzez dawanie świadectwa miłości, sprawiedliwości i miłosierdzia, unikniemy kompromisów, które prowadzą do ekspiacyjnej ciemności, którą można pokonać jedynie dzięki miłosierdziu reinkarnacji.

Psychologiczna wolność z Chrystusem opiera się na życiu zgodnie z Prawami Bożymi, których On przyszedł nas nauczyć. Budowanie Królestwa Bożego w sobie i pomaganie w czynieniu dobra dla wszystkich jest skutecznym mechanizmem bycia wolnym, a także jest antidotum, które zapobiega ponownemu popadnięciu w niewolę wad.

Zaakceptujmy bycie wolnymi tak, jak proponował Jezus. Podążając świadomie i stanowczo za Jego naukami, wtedy pozostaniemy wolni, bezpieczni i szczęśliwi.

Lusiane Bahia

Prawnik

Wiadomości

Dziennikarka

Rita de Cássia Escobar

Redaktor

Evanise M Zwirtes

Współpraca

Rita de Cássia Escobar - Korektorka

Cintia C. dos Santos

Tłumaczenie na język angielski

Karen Dittrich

Tłumaczenie na język niemiecki

Hannelore P. Ribeiro

Tłumaczenie na język angielski

Clarivel D. Gimenez

Tłumaczenie na język hiszpański

Nicola P. Colarneo

Tłumaczenie na język włoski

Seweryna Akpabio-klementowska

Tłumaczenie na język polski

Raport

Davidson Lemela

Evanise M Zwirtes

Lusiane Bahia

Evanise M Zwirtes

Adriane Viola Bacarin

Cláudio Sinoti

Projekt graficzny

Evanise M Zwirtes

Spotkania studyjne (w języku portugalskim)

Soboty: 05.00pm - 07.30pm

Niedziele: 08.00pm - 09.00pm

Poniedziałki: 08.00pm - 09.00pm

Środy: 08.00pm - 09.00pm

Spotkanie studyjne

Środy: 06.00pm - 07.00pm

BISHOP CREIGHTON HOUSE

378, Lillie Road - SW6 7PH - London

Informações: + 44 0778484 0671

E-mail: spiritistps@gmail.com

www.spiritistps.org

Registered Charity N° 1137238

Registered Company N° 07280490

Kreatywna wizualizacja

„Atawizmy, które pozostają w zachowaniu i refleksji mentalnej, mają tendencję do prowadzenia jednostek, do powtarzania zachowań, których już doświadczyły, nie pozwalając im na wzbudzenie większego zainteresowania nowymi przejawami rzeczywistości...”

Krok po kroku, umysł rozszerza się, a zrozumienie egzystencjalnych celów staje się jaśniejsze, dając początek większej wewnętrznej harmonii... W tym intymnym wzroście czynniki, które generują strach, gorycz, niepewność i niepokój, są rozcieńczane przez samoświadomość, która utrzymuje się w delikatnych ściankach Duszy, stając się mechanizmem bezpieczeństwa i harmonii”, zgodnie z przesłaniem Ducha Joanny de Ângelis z 14 maja 2001 r., Düsseldorf, Niemcy.

W tym procesie dojrzewania twórcza wizualizacja zaczyna się od umiejętności wewnętrznej medytacji. Jest to wyobrażanie sobie, myślenie o tym, czym chcesz się stać. Na przykład: „Jestem pokojem, światłem i miłością”, „Jestem spokojny i pogodny”, „Jestem skoncentrowany, zrównoważony”, „Akceptuję siebie”, „Kocham siebie”... To ćwiczenie mocy umysłu wzmocni twoje uczucia poprzez świadomą samoświadomość. Regularnie koncentrując się na tym kreatywnym obrazie, dajesz mu pozytywną energię, a tym samym przyczyniasz się do jego materializacji. Musisz tylko być wystarczająco otwarty na to co nowe w konstruktywny sposób.

Aby kreatywna wizualizacja odniosła sukces, należy wziąć pod uwagę: PRAWDZIWE PRAGNIENIE zmiany; PRZEKONANIE w wybranym celu; AKCEPTACJĘ, aby uzyskać pożądaną cel.

Kreatywna wizualizacja proponuje ciągłą obserwację naszych postaw i wysiłków na rzecz samokształcenia mentalnego, emocjonalnego i naszej postawy.

Ciągła samoanaliza i rozeznanie w tym, co ożywiamy w sobie, w zgodzie z Prawem Miłości, ma fundamentalne znaczenie dla życia w większej równowadze.

Evanise M Zwirtes

Psychoterapeuta transpersonalny

Wiara i doświadczenie duchowe

Wiara jest gwiazdą, która oświetla ciemną noc ludzkości, wskazując drogę do duchowego zwycięstwa. Wzmacnia jednostkę, zapewniając równowagę w życiu poprzez ustanowienie wartości etycznych, które prowadzą do realizacji wyższych celów. Wiara jest esencją istnienia, jeśli chodzi o człowieka, podtrzymuje podróż przezwycięzania samego siebie, a w sferze boskiej pozwala nam zrozumieć, że Bóg działa w sposób wykraczający poza ludzkie zrozumienie, ucząc nas ufać Jego opatrności.

Wiara często przejawia się spontanicznie i bez złożonych refleksji lub racjonalnych wymagań.

Można ją jednak również rozwijać, starając się zrozumieć wszechświat i wielorakie przejawy życia. W miarę rozwoju faktów wiara staje się coraz silniejsza, stając się podstawą racjonalnego zachowania i znaczących osiągnięć. Prawdziwa wiara opiera się na nieśmiertelności duszy, dając moralną odporność na samotność, cierpienie, ciszę, oczekiwanie i niepokój.

W tym kontekście wiara jest niezbędna dla zrównoważonego i zdrowego zachowania, działając jako wsparcie i fundament postępu. Bez niej duchowe doświadczenia stają się puste, oderwane od rozumu, który zadaje pytania i wnikliwość, która kieruje zachowaniem. Z drugiej strony, nierównoważona wiara może prowadzić do

złudzeń lub naiwnego postrzegania rzeczywistości. Tak więc, poprzez zrozumienie znaczenia wiary w życiu praktycznym, dokonuje się głęboka przemiana w jednostkach, co z kolei sprzyja odnowie ciała społecznego. Kiedy dojrzała wiara przekraczy swoje ograniczenia, pozwoli jednostce żyć z poczuciem bezpieczeństwa i mądrością, zbierając owoce swoich osiągnięć.

Nie tylko zainspiruje do osobistego przewycięzania, ale także połączy człowieka z większym celem, integrując zaufanie, cel i moralność w jego podróży. W ten sposób wiara jest nie tylko przewodnikiem, ale także siłą vitalną, która podtrzymuje życie we wszystkich jego wymiarach.

Adriana Viola Bacarin

Psycholog Jungowsk

Reinkarnacja i proces uzdrawiania

Jako zjawisko, z którym związana jest Dusza, jako część praw rządzących egzystencją, reinkarnacja została ustanowiona jako wiara od czasów starożytnych, z pewnymi różnicami w jej rozumieniu. W świętych księgach hinduizmu, takich jak Upaniksady, Wedy i Baghavad Gita, transmigracja duszy w różnych egzystencjach jest traktowana w sposób naturalny. Egipska „Księga Zmarłych” również porusza tę kwestię, wśród innych kultur, które analizowały rzeczywistość wielokrotnych reinkarnacji Duszy. W żydowskiej tradycji Kaabalah koncepcja ta jest również przedstawiana w tak zwanym „gilgul”, cyklu lub kole po hebrajsku. W Biblii niektóre fragmenty dają bardzo wyraźne oznaki tego zrozumienia. Rozmowa Jezusa z Nikodemem, mówiąca o potrzebie „narodzenia się na nowo”, choć może mieć symboliczną interpretację, bardzo sugeruje fakt, że otwarcie mówi o reinkarnacji, zdumiony, że „doktor prawa” o tym nie wiedział. Spirytyzm syntetyzuje zatem i pogłębia coś, co jest już obecne w innych tradycjach i wierzeniach, umieszczając reinkarnację jako jeden z podstawowych postulatów zrozumienia ścieżki ducha.

Z psychologicznego punktu widzenia ma to duży sens, aby Duch był poddawany różnym sytuacjom egzystencjalnym w celu zdobycia wiedzy i mądrości oraz osiągnięcia celu indywidualacji, w pełni rozwijając atrybuty, które oznaczają wyjątkowość istoty. Nawet jeśli świadoma wiara jednostki nie

pojawia reinkarnacji jako rzeczywistości, nieświadomie jest ona potwierdzana, albo poprzez sny, przynosząc przebliski przeszłych egzystencji zapisanych w nieświadomości, albo jako intuicyjna pewność, która napędza istotę do nowych odkryć i nauki.

Z pewnością powinniśmy być ostrożni, aby nie próbować wyjaśniać okrucieństw jako będących wynikiem procesu reinkarnacji, jak horrory nazizmu, okrucieństwa w Gazie w dzisiejszych czasach i gdzie indziej, a także zniewolenie całych narodów i inne wydarzenia, które wynikają z moralnej niższości i egoizmu, które są cechami charakterystycznymi braku świadomości dużej części mieszkańców naszej planety. Reinkarnacja przynosi jednak otuchę, że wszystko to przemienie, w miarę jak ludzkość kroczy naprzód w procesie ewolucji, i że nawet gorzki ból można przekształcić w impulsy do duchowej poprawy.

Analizując to z punktu widzenia uzdrawiania duszy, sensowne jest myślenie, że nasza droga jest zapisana w perispirit (ciele duszy), który zapisuje w każdej reinkarnacji ewolucyjne potrzeby danej chwili, prezentując pewne predyspozycje, które będą aktywowane lub nie, w zależności od wyborów i rodzaju życia, które jednostka wybierze dla siebie, oraz inne bardziej intensywne znaki, zrozumiane w warunkach koniecznych wyzwania.

Kiedy Carl Gustav Jung, ojciec psychologii analitycznej, przedstawił

koncepcję nieświadomości zbiorowej, w której stwierdził, że psychika nosi „historię ludzkości” wrytą w każdej jednostce, Joanna de Ângelis, porównując tę perspektywę z psychologią z duchowego punktu widzenia, przeanalizowała, że są to własne doświadczenia duszy w innych egzystencjach i dlatego pojawiają się one jako zarejestrowane znamiona na istoach. Jak pokazuje jeden z dialogów w Księdze Hioba, kiedy jeden z jego przyjaciół próbuje pomóc mu zrozumieć intensywne cierpienie, które go dotknęło: „jesteśmy z wczoraj, a nic nie wiemy”.

Przez „uzdrowienie ducha” nie rozumiemy „wolności od choroby”, ale raczej jego pełny rozwój i wyzwolenie z ograniczeń, które utrudniają jego proces transformacji, tak aby mógł świadomie żyć swoim wrodzonym potencjałem, z indywidualną i zbiorową odpowiedzialnością. Dotyczy to wszystkich wymiarów ludzkiego życia. Jest to bardziej sposób bycia, który jest budowany, niż zewnętrzne warunki, z którymi boryka się duch, a które zależą od czynników, które nie są pod jego kontrolą.

Każda egzystencja jest wyjątkowa pod względem warunków, które ustanawia, dlatego ważne jest, abyśmy cieszyli się każdym swoim życiem w jego wyjątkowości, nawet jeśli zdajemy sobie sprawę, że będziemy mieli inne możliwości egzystencjalne, ponieważ warunki dla przyszłych reinkarnacji są budowane w naszej teraźniejszości. To właśnie tu i teraz ustalamy, kim będziemy w przyszłości.

Cláudio Sinoti

Terapeuta Jungowski